

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR

40
-basım

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Sevim Ak
SICAK
ÇİKOLATALI
YOLCULUKLAR

Resimleyen: Behiç Ak

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gülay Yıldız

1. Basım: 2010

40. Basım: 2000 adet, Ocak 2025

ISBN 978-975-07-1158-9

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2010

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Oksijen Basım ve Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 40379; Seyrantepe Mahallesi,

İbrahim Karaoğlanoğlu Cad. No: 35/3

Kağıthane, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Sevim Ak

Samsun'da doğan Sevim Ak, 1976'da Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Biyokimya uzmanlık eğitiminin ardından yirmi beş yıl Heybeliada Sanatoryumu'nda ve özel kliniklerde çalıştı. 'Oyun oynamaya' benzettiği yazma tutkusu öğrencilik yıllarına uzanan Sevim Ak'ın ilk öyküsü 1985'te, Cumhuriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlandı. İlk çocuk kitabı *Uçurtmam Bulut Şimdi* (1987), yayımlandığı yıl Akademi Kitabevi Çocuk Edebiyatı Öykü Ödülü'nü kazandı. *Düşlere Sobe* adlı çocuk oyunu İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, *Horoz Adam* ve *Korsan* adlı kitabından aynı adla uyarlanan oyun da Ankara Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. *Horoz Adam* ve *Korsan*, aynı zamanda Uluslararası Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun (IBBY) "Engelli Çocuk ve Gençlere Dair Göze Çarpan Kitaplar" kataloğuna seçildi. 2000-2007 arasında, İLKYAR Vakfı'nın Gezici Projeleri kapsamında, ODTÜ'nün desteğiyle 160 yatılı bölge okulu ve 30 köy okulunda gerçekleştirdiği öykü okuma ve yazma etkinliklerindeki anı ve izlenimlerini, *Güneşin Çocukları* adlı kitapta topladı. Bu etkinliklerin sonuçları Fransa'da *Lignes D'Ecrites*'ün çeşitli sayılarında da yayımlandı. Çocuklar için kırktan fazla kitap kaleme aldı. Bazı kitapları Almanca, Arapça, Korece ve Felemenkçe'ye çevrildi. *Kırk Şemsiye* adlı resimli öykü kitabı, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından 2006 yılının En İyi Resimli Kitabı seçildi. 2009'da Astrid Lindgren Anma Ödülü, 2012'deyse Hans Christian Andersen Ödülü gibi çocuk edebiyatının Nobel'i kabul edilen, iki prestijli ödüle aday gösterildi. Televizyon çocuk programları için senaryolar, *Leylak Kardeş* adlı animasyon dizisi için öyküler yazdı. Edebiyatta 35. yılını kutladığı 2023'te, Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Troya Kültür Sanat Ödülleri kapsamında Oğuz Tansel Çocuk Edebiyatı Ödülü'nün sahibi oldu. Çocukların sorunları üzerine düşünürken kendini hep yeni bir kitabın içinde bulan Sevim Ak, İstanbul'da yaşıyor. Şehrin özellikle çok sevdiği sokaklarında ve adalarında, kedilerin ve martıların eşliğinde bambaşka hayatları ve hayalleri öyküleştiriyor.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

AZ BUÇUK TEO
BABAMIN GÖZLERİ KEDİ GÖZLERİ
ÇİLEKLİ DONDURMA
DALGALAR DEDİKODUYU SEVER
DOMATES SAÇLI KIZ
DÖRTGÖZ
ESKİLER ALIRIM
GAZETE FISILTILARI
GEMİCİ DEDEM
GÖKTE BİRİ VAR
GÖZLERİNDE GÜNEŞ VAR
HERHANGİ BİR GÜNDEN FAZLASI
HORUZ ADAM VE KORSAN
KARŞI PENCERE
KIRIK ŞEMSIYE
KUŞLU KÖY
KÜÇÜK SIRLAR
LODOS YOLCULARI
MAHALLE SİNEMASI
MELO
PEMBE KUŞA NE OLDU
PENGUENLER FLÜT ÇALAMAZ
PUF, PUFPUF, CUF, CUFCUF VE CİNO
PULDAN TAŞTAN LAHANADAN
SAÇLARINDA SORU İŞARETLERİ
SAKIZ KIZIN GÜNLERİ
SEN, BEN, ELMA AĞACI
SİRK KIZI
ŞARKINI DENİZLERE SÖYLE
TOTO VE ŞEMSIYESİ
TOTO'NUN SINIFI
UÇURTAMAM BULUT ŞİMDİ
VANİLYA KOKULU MEKTUPLAR

SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR

İçindekiler

Gölgeler Köyü'nde Kimler Oturuyor?, 7

Güçük Yetenekleri Canlandırılım!, 14

Yemek Masasında Grafiğin İşi Ne?, 22

Arda'nın Sırrı, 28

Tahta Kutuda Ne Var?, 34

Trapezci Bu Genç, 39

Sürpriz Sınav, 49

Aile Tatil Planı Yapıyor, 53

Alışılmadık Bir Gün, 62

Heey! Taksiiii!, 69

Rap'ten Caz'a... Caz'dan Pop'a..., 83

Kaçamak, 93

Kemanın Tellerinde Kimler Geziniyor?, 104

Duygusal Şeyler Ertelemeye Gelmez, 110

Arka Mahallede Kısa Bir Tur, 121

Aşı Günü, 125

Çiçek Köy Yollarında İki Kafadar, 133

Kuş Adam Efsanesi, 149

Uyku Bastırıyor, 160

Kırmızı Bavul, 164

Babaanne Geliyor!, 170
Şakanın Böylesi, 173
Babaanne Tutturunca, 178
Çiçek Köy'de Sürpriz Konuk, 183
Taksi Şimdi Nerede?, 191
Fotoğraf Sergisine Kimler Geldi?, 200

Gölgeler Köyü'nde Kimler Oturuyor?

Su, odasının kapısını içeriden kilitledi. Koyu mavi rimelli takma kirpikleri, çingenepembesi pelüş şalı, vişneçürüğü dudaklarıyla matematik problemi çözüyor. Çığrından çıkmış, koket halini evdekiler görsün istemiyor.

Salkım saçak pelüşten şalın boyu çok uzun; yürürken ayaklarına dolanıyor. Odasında tur üstüne tur atarak düşünür Su. Ayaklarını eğri büğrü basa basa turlamak yetmez; raflara, masaya çıkar, oralarda da gezinir. Oturduğu yerde kafası pek çalışmazmış; kendi söylüyor.

Hayaller kanat takmış, başının çevresinde pır pır uçuşurken o nasıl oturabilir ki! Bir problemin, çözmeye girişmeden akla hayale sığmaz anlatım oyunlarını düşünmese olmaz. Soru uzmanları aynı soruları evirir çevirir, çocukların önlerine koyuverirler çünkü.

Pelüş şal pırıltılı spreyle yaldızlanmış. Her yıldız, gecelerin bir parçasını taşırmış. Ölü yıldızların tozlarını, eskimiş gün ışığını, sokak lambalarının buğulu ışıltısını... Buram buram yasemin çiçeği kokusu salıyor üstelik. Parfüm şişesini şala boca etmiş biri. Su'nun başını döndürmeye, hayallerine yelken açmasına bir sıkımlık parfüm yeter de artar bile.

Su, anne-babası gelmeden önce sonuna kadar açtığı Rock müziği, ayak seslerini duyunca alabildiğine kıstı. Şarkıyı bir kendi işitebiliyor şimdi.

Bu evde takma kirpiğe de, pelüšten süslere de rastlayamazsınız. Anne, pahalı ve sade giysileri seçer. Göğüs üstündeki ufacık bir amblem, marka süssüz püssüz bir giysiye anlaşılmaz bir değer katar.

Su, bu deli dolu aksesuarları evlerinin arkasından yokuşun başına kadar uzanan kenar mahallenin bir çöp bidonunda buldu. Banyonun tepesindeki küçük pencereden baktığı sabah keşfetti arka mahalle-yi. Bahçelere boydan boya gerilmiş çamaşır iplerine asılı yaldızlı pullu giysileri, perukları, kırmızı-yeşil fileli, fosforlu çorapları...

Arka mahallede gösteri dünyasında çalışanlar oturur. Ucuz müzikhollerde şarkı söyleyenler; dans edenler; çiçek, ceviz, badem satanlar; fasıl ekibi... Bahçe içinde gecekondu tarzındaki evlerin önlerinde günün her saatinde kadınlar, çocuklar, yaşlı adamlar boy gösterir. Bahçelerde domates, biber, maydanoz, dereotu, patatesin arasında küpe, yıldız, camgüzeli çiçekleri ekilidir. Pencere önlerinde kırmızılı-pembeli sardunya çiçeklerini göremezseniz, ateşçiçekleri alır gözünüzü.

Müzikle yıkanmış gibidir evler. Sabah saatlerinde sessizdir, öğlende canlanır, akşama kadar müzik yayılır pencerelerden. İnsanı için için oynatan, zıplatan şarkılar, türküler duvarların boyasızlığını, evlerin köhneliğini silip atar. Sazı sözü, kahkahası olmasa, ev yerine kulübe adını takarsınız bu yapılara. Müzik,

büyümlü deęnek gibi dokunduęu yere can verir, renk verir.

Su ve ailesi on beş katlı, soğuk yüzlü, sessiz apartmanlardan birinde oturur. Pencereleeri, panjur-ları, perdeleri sıkı sıkı kapalı şık bir binada.

“Bu bina insan olsa upuzun boylu, burnundan kıl aldırmayan, uçuşan etekler giyen bir kapak yıldızı olurdu. Her an dokunacakmış kadar yakın, dokundu-ğunda ise içine sızamayacağı kadar uzak.”

Su, bu sonuca onca gözlemeden sonra ulaştı. Merdivenlerinde, kapı önlerinde komşularla az çok karşılaşılır. Mankenlerin podyumdan geçişine ben-zer bu karşılaşmalar. Sütliman, laylaylom, her şey tıklarında görüntüsü. Ayşe Hanım kızı Dide’yle tartışır mı, kimse bilemez. Doğan Bey’in caz müziği aşkı asla anlaşılmaz. 13’lük Ayşe kız İnternet’te hangi sitelerde gezinir, sır kalır. Tijen Hanım’ın pantolon içine pembe çorap giyme takıntısı bilinemez. Sayıları elliye aşan pembe çorapları nerede kuruttuğu tahmin edilemez. Yüzme bilmeyen Bora Bey’in, gemi dümenleri koleksiyonu için gizli bir dolap yaptırdığını kapı komşusu bile öğrenemedi. Ayşen Hanım’ın suyun kaynadığını ıslıkla haber veren çaydanlığının ıslığını duyan var mı?

Su, oturdukları Lale Apartmanı’na Gölgeleer Köyü adını taktı. Apartmana girer çıkarken gördüğü kişiler ikiyi üçü aşmaz. Ancak akşam saatlerinde pencere-

den dışarıyı seyrederken dairelerden karşı apartmanın cephesine yansıyan gölgelere takılır. Uzayan, kayan, titreşen gölgeleri gördü mü içinde bir rahatlama duyar.

“İşte bizim komşularımız yanı başımızdalar,” der. Yalnızlık, kimsesizlik, komşusuzluk duygularından bir anda kurtulur.

Yalıtım, iletişim kopukluğu mükemmeldir. Apartmanın lüks dairelerinde yalnız yaşlılar, yeni işe girmiş gençler, bir çocuklu genç aileler yaşar. Su, ev seslerini dinleye dinleye kimin ne işle uğraştığını sezer. Üst kattaki Gökhan bebeğin yıkanma gününü banyodan saniyesi saniyesine izler.

“Tut!”

“Su dök!”

“Sıcak!”

“Soğuk!”

“Havluyu ver!” seslerine bebeğin martı sesini çağrıştıran inlemeleri karışır.

Yan dairedeki yeniyetmenin sabrına ve başarma azmine hayranlık duymamak mümkün mü? Acemi çalışı klarnetini gece boyu ağzından çekmesini engellemez. Kısacık bir parçayı kusursuz çalmayı başarırsa kayda geçtiğini hemen anlar Su. Ardından arkadaşlarıyla İnternet’te paylaştığını görür gibi olur. Yeniyetmenin telefonunu “İssız Adam” filminin şarkısıyla çaldırtan kızın gözlerinin su yeşili, saçlarının kızıl ve

dağınık, boyunun kısa olduğunu hayal eder.

Bazı geceler alt katta sıklaşan topuk sesleri bir kutlama partisinin haberini verir. Genç mimar Aleyna arka bahçedeki manolyanın çiçek açışından iş arkadaşlarının doğum gününe, işten ayrılışına, mevsimlerin başlangıç ve bitiş zamanlarına, karın ilk yağışına anlı şanlı bir parti düzenlemeyi pek sever. Evde çok az zaman geçirir. Evde olduğu anlar çekiç sesinden anlaşılır. Duvarlara yeni süsler, resimler asar, eşyaların biçimlerini değiştirir. Sandalyenin yaslanmadığı kolunu keser. Kolu yaldıza bular. Taşlar, boncuklar, boyanmış kuş tüyleri yapıştırır; bir doğum günü hediyesi yapar. Testere sesi yeni bir maceranın başlangıcının haberini verir. Su, kulağını testerenin gelgitlerine, cızırtısına takar. Mimarın ne uzunlukta bir parçayı, nereden kestiğini bulmaya çalışır. Geçenlerde testere sesi uzun sürünce ve matkap gürültüsü de eşlik edince kızın kitaplığına yeni raflar eklediğini düşündü. Her rafını farklı renge, mora, pembeye, kırmızıya boyamayı akıl etmiş midir acaba?

En kalabalık daire Sularınki. İki çocuklu, dört kişilik koca bir aile. Akkan Bey ve Senem Hanım evlendiklerinde plan defterlerine tek çocuklarının adını yazmışlardı. Sonra evdeki pazar çarşısına uymadı, ikincisini dünyaya getirdiler.

Su'ya üç buçuk yaşına kadar büyükannelerle birlikte bir sütanne baktı.

Anne babanın, “Bir çocuğun tek annesi olur,” savının bilincinde olmadıkları yıllardı. Büyükanne ve sütanneyle çocuğun kafasının karışacağını ve “gönüllerdeki gibi bir evlat” sonucuna erişmenin zorluğunu henüz anlamadıkları yıllar. Olan olmuştu bir kere. Su, üç yaşına kadar bir yerine iki hatta üç dil öğrenebilecekken, müzik aleti çalmaya başlayabilecekken deneyimsizliğe kurban gitmişti.

Karı-koca doğacak ikinci çocukta aynı hataları yinelememeye söz verdiler. Arda, işte böyle doğdu. Arda annesiyle ilk altı ayını geçirdikten sonra bir yuvaya verildi ve özel eğitime alındı. Bacaksız konuşmayı sekiz ayda, yürümeyi dokuz ayda öğrendi. Üç yaşında reklam afişlerini, dört yaşında mağaza adlarını söktü. Yeşil hastasıdır Arda. Üç buçuk yaşından beri sarı buklemi saçlarının önünü yeşil spreyle boyuyor. Paltosu, ayakkabıları, beresi yeşil. Su, onun yatağının başında geceleri cadıların yeşil tozlar kaydattığını, yeşil buharlarla gözlerini boyadığını düşünüyor.

“Cadılık kanına işlemiş bu oğlanın. Melek görünüşünün altında yeşil tırnaklı bir cadı saklı!”

Arda şimdi altı yaşında.

Güdük Yetenekleri Canlandıralım!

Anne, Su'nun odasının kapısını zorladı. İçeriden kilitli kapı açılmayınca, öyle bir yumrukladı ki kapı menteşelerinden fırlayacaktı sanki.

Su, panikle kirpikleri ve şalı dolabın arkasına fırlattı. Ayaklarının altına yay takmış gibi uçuşuyordu. Kapıyı açmaya koşarken dudaklarını elbisesinin koluyla sıkıca sildi.

Anne burnunu havaya dikti, odada kısa bir tur attı.

"Bu odada garip bir koku var. Mum mu yaktın?"

"Nerede! Ders çalışıyordum. Kokulu kalemimin kokusudur."

Anne duvara yasladı burnunu. Yüzünü ekşitti.

"I-ıh... Bizim eve yabancı bir koku bu. Başka birinin kokusu."

Annesinin altıncı hissi çıldırtır Su'yu.

“Burnumda fasulye kokusu var,” der. Bir saat içinde hala telefon açar, “fasulye günü”ne davet eder.

“Dilime Fransızca sözcükler takılıyor,” der. Fransa’daki bir bilimsel toplantıya davet alır.

“Çantam küçülüyor,” der, para cüzdanını çaldırır.

Diline bir şarkı takılır, o şarkıcının konserine davetiye gelir.

Su’ya sorsanız, anne üniversitede öğretim üyeliği yapacağına altıncı hissini geliştirmeli. Evin salonunu Falhane’ye çevirebilir o zaman. Duvarlar nar kırmızıya, çingenepembesine boyanır. Egzotik kokulu tütsüler yakılır. Anne ağırbaşlı, koyu renkli giysilerinden kurtulur. Yanardöner kumaştan, etekleri yerlere salınan elbiseler giyer, tavus tüylü şapkalar takar. Burnu havada, kırıta kırıta yürür, kahkaha üstüne kahkaha atar.

Ah, nerede o günler! Ailecek falcı küresi, iskambil kâğıtları, buram buram kahve kokusu, gelecek habercisi sularla ne güzel eğlenirler!

Su, annesinin içinde güdük kalmış bir Falcı Kadın sakladığını düşünür. Pötikare döpiyesleri, düz topuk kara pabuçları, kısa küt kesilmiş saçları, içindeki o işveli, şen şakrak, nar kızılı dudaklı kadını gizler.

Nasıl baba, “Çocuklar güdük kalmış yeteneklerinizi cilalayın, devleştirin,” diyorsa, Su da annesine, “Güdük Falcı’yı büyütsene,” diyebilmeyi çok ister.

Ah, anne, ne utanır falcısından! Falcıyı yücelteceğine, kafasına çekiçle vura vura küçültür.

Su işyancıdır. Umulmadık anlarda tepesi atıverir.

“Kim tıktırıyor bu cevherleri içimize, bilinmez. Bir yerde iyi, ama kişinin onayını almadan tıktırma-
malı, canım. Anneme sorsalar o sevimli bir Bilim Me-
leği taşımak ister omzunda. Keşfedilmemiş buluşları
kulağına fısıldayan iyiliksever bir Melek.

Kim sırların peşine düşüyor ki? Düşmediği için
küçük melekler rasgele dalıyorlar içimize. Çılgın Bi-
lim Meleği, falcı kadının içine tıklmış, çıkış deliği
arıyorsa ya... Ah, gel de çık işin içinden.”

Anne sabit bakışlarını Su’ya dikmiş, yanıt bekli-
yor hâlâ.

“Heey! Konuşsana... Kim girdi bu eve?”

“Anne, dün gece dedektif filmi mi izledin? Odama
kimse girmedi.”

“Film kim ben kim! Hiç zamanım var mı? Bugün
yine bir tomar kâğıt var çantamda. Sınav kâğıtları
okunacak. Yarına notlar panoya asılmalı.”

Su, masasından kalkarken matematik kitabının kapağını hızla kapadı.

“Bitmiştir! Karnım zil çalıyor!”

“Yemek hazır. Sallanmadan sofraya geçelim. Baban alelacele yiyip fabrikaya gidecek.”

“Ayyy! Yine mi? Gece oluyor.”

“Fabrika gece gündüz dinlemeden sürekli çalışıyor, öğren artık. Bugün bir makine arıza yapmış. Üretim allak bullakmış. Her şey yolunda mı, bakması gerek şimdi. Sorumlulukları ağır babanın.”

“Eh, çok meraklıysa baksın o zaman... Bir çılgınlık yapalım biz de. Bu akşam kucağımıza çekirdek taslarını alalım, Minik Cadı filmini seyredelim.”

Annenin yüzü eğri büğrü, garip bir şekle bürünmüştü.

“Çıldırılmışsın! Matematik yazılın yok mu yarın? Bugün ne televizyon ne de film seyredebiliriz. Hafta arası yasaklarımızı biliyorsun. Arda da spor salonunda üşütmüş. Erkenden yatacak.”

Baba fabrikanın verimlilik uzmanı. Su, babasını Uğur Rüzgârı'nın işbirlikçisi sanır. Ona göre, babası rüzgârı iyi körüklediği için paralar hep onun çalıştığı fabrikaya doğru akıyor. Babası aslında para yönetimini değil, Uğur Rüzgârı'nı körüklemesini iyi bilirmiş.

Su, yere boylu boyunca yattı. Gözlerini sımsıkı kapadı.

“Öff! Bitti dersim. Nefes almaya hakkım yok mu? Ne sıkıcı bir hayat bu!”

Kızının kazık kesilmiş ayağının altını gıdıkladı anne.

“Hadi, kalk şimdi. Bu yaşlar sıkıntılı geçer. Ben aynı dönemleri yaşamadım mı sanki? Bir büyü, nasıl refaha erişeceksin...”

Tek gözünü açtı Su.

“Senin gibi mi? Babam gibi mi? İkinizin de hayatı çok sıkıcı oysa.”

“Aaa! Şükret halimize. Bir eksiklik yaşattık mı size? Sıkıcı bir yaşam sürüyorsak, sizler en iyi koşullarda okuyun, geleceğinizi çizin, diyedir.”

“Ayy! Ben şimdi, ilerideki hayatım için sıkılayım... sonra da çocuklarımın ilerideki hayatı için sıkılırım... Ne acıklı!”

“Oysa bilsen, ne acılı hayatlar var! Senin bir elin yağda, öteki balda. Yoksul, okula gidemeyen çocukları düşün... Aaa! El dedim de... Uzat, uzat bakayım elini. Aaah! Ah! Tırnaklarını kemirmişsin.”

Su tek elini kaptırmış, ötekini arkasında saklamayı başarmıştı.

“Okulda tırnaklarınızı dibinden kesin, diyorlar.”

“Bunlar kesilmiş mi? Düpedüz kemirilmiş.”

Anne, kızının elini kendi elinin üstüne koydu, tek tek parmak uçlarını inceledi.

“Ciddi bir sorun çıkmasa altından bari.”

Su, annesinin sabahı sabah edeceğini, yarın erkenden psikologu arayacağını adı gibi biliyordu.

“Yarın baleye gitmesem...”

“Nereden çıktı bu?”

“Bileklerim ağrıyor. Parmak uçlarımda duramıyorum. Gücüm yok.”

“Kapris yapıyorsun. İlgî çekmek derdin. Bir şeyciğin yok. Hadi şimdi yemeğe...”

“Tüm kemiklerimin ağrıdığını söylesem... Hem kaslarım, hem kemiklerim ağrıyor. Yere yığılacak gibi oluyorum... Bak, bak... kalkamıyorum işte.”

Anne, kızın kollarını tuttu, doğrulmasına yardımcı oldu.

“Ay, ay, ay! Sen tutmasan kalkamazdım. Gizli bir hastalık var bende. Kemiklerimi yiyip yiyip bitiriyor.”

Anne, Su'nun ağzını eliyle örttü, sırtından ittire ittire odadan çıkardı.

“Arda'yı örnek alsana! Hiç gıkını çıkarmadan kurslarına yetişiyor.”

“Olsun o kadar! O, proje çocuk. Üstün yetenekli-ler sınıfından. Sen gece gündüz övünürsün ya.”

Su, annesini taklit ederken sesini inceltti:

“Bacak kadar ama iki yabancı dili var, na'ber!.. yeteneklerini maksimumda kullanmayı öğreniyor.”

Bakışları karşılaşıncı gülüştüler.

“Ah, aah! Seni doğurduğumda aklımı iyi kullanabilseymişim.”

“İyi ki, ilk yıllarım pranga mahkûmu gibi geçmemiş. Ben yine de şanslı sayılırım.”

Anne derinden bir iç çekti. Parmağını burnunun önünde fır döndürerek, “Kübra ile Büşra’nın annesine bakınca ben de kendimi şanslı sayıyorum,” dedi.

“Ah, onlar... programlanmış ikizler. Annenin karnında Kübra Büşra’nın altında kalınca program altüst olmuş ama!”

“Pelin Hanım ikizler doğmadan gen analizlerini yaptırdı. Tıpatıp aynı iki yumurcak, aynı mamaları yediler, aynı giysileri giydiler, aynı şarkıları öğrendiler, saçları aynı uzunlukta kesildi.”

“Kübra sıska, Büşra tombul toparlak ama, ne haber! Büşra sporda sondan birinci, Kübra yerinde duramıyor.”

“Şişmanlık geninde sorun çıkmamıştı, çıksa doğmadan önce geni değiştireceklerdi. Pelin Hanım spor salonundan çıkmıyor, yağın gramına katlanamıyor. Büşra, anne karnında kardeşinden çok beslendiği için yağ hücrelerinin sayısı arttı, o yüzden kilo almaya eğilimli. Yoksa her şeyleri benziyor... tek yumurta ikizleri...”

“Benzemiyor işte. Geçenlerde ikisinin de boğazları şişti. Kübra, kardeşinden iki gün önce iyileşti. Resim dersinde Büşra’nın resmi panoya asıldı. Kübra sıkıldı, resmi bitiremeden bıraktı.”

Anne bir eliyle kulağını sıkarken vapur düdüğü gibi ötüyordu:

“Çok şükür... Biz Arda’da başarıya ulaştık... Bak,

kardeşin çoktan masaya oturdu bile. Gelirken kapısını tıklattım; ikiletmez evladım.”

“Pöh! Ne yiyeceğiz?”

“Sorma bunu bana. Bugün hangi gün?”

“Çarşamba...”

“Eee...”

Çocuklar okula, anne-baba işe gittikten sonra eve genç bir kız gelir. Adı Aliye. Aliye bir gece içinde darmaduman olmuş evi derleyip toparlar, sonra da annenin listesine baka baka günün yemeğini hazırlar.

Çarşamba gününün listesinde kadınbudu köfte, püre, zeytinyağlı fasulye ve salata var.

YAŞ

9

10

11

+

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR

Biraz kakao, biraz şeker... biraz da "Su!"
Yolculuk başlamak üzere!

Gözlerinizi kapatın ve teknolojik bir taksinin içinde olduğunuzu hayal edin: Koltuğa oturduğunuz anda burnunuza mimoza kokuları geliyor, tatlı bir müzik yüzünüzü okşuyor, internetiniz hazır ve elinizde de sımsıcak bir çikolata var! Bu taksitle dolaşmak istemez miydiniz? O zaman **Sevim Ak**'ın güleç ve başına buyruk kahramanı Su'ya kulak verin!

1985'ten beri çocuklar için yazan **Sevim Ak**, içindeki çocuğun dilinden kuruyor öykülerini. Çocukların dünyasına "yukarıdan" değil, onların göz hizasından bakıyor. Yaşamın inceliklerini, kendine has üslubuyla çocuk kalbinin içinden geçerek sunuyor. *Sıcak Çikolatalı Yolculuklar* da bu inceliklerle dolu...

ISBN 978-975-07-1158-9

9 789750 711589